

БІОРЕЗОНАНСНА ТЕРАПІЯ: ЇЇ МІСЦЕ У СУЧАСНІЙ ТРАДИЦІЙНІЙ МЕДИЦИНІ

Історія традиційної медицини демонструє зміну кількох парадигм, що засвідчували кардинальний перегляд усталених принципів у мистецтві лікування. Парадигма введення необхідних медичних препаратів (інвазивного та неінвазивного) змінилася пропагандою медицини виведення — тотального очищення організму від продуктів метаболізму, впливів екзо- й ендотоксинів.

У сучасному світі, що, як дівчинка на кулі з картини Пікассо, перебуває на межі хиткої рівноваги, дедалі актуальнішою стає парадигма досягнення балансу, гармонізації. У відносинах соціуму й індивіда, людини і природи, внутрішнього мікросвіту і зовнішнього середовища.

Людський організм — божественна у своїй довершеності саморегульована, збалансована система, яка, однак, постійно зазнає внутрішніх і зовнішніх збурювальних впливів. І коли вони виходять за певні межі адаптації, це призводить до дисбалансу, відтак запускається механізм патологічних змін.

Метод біорезонансної терапії (БРТ), що акумулює досягнення східної і західної медицини, покликаний допомогти організму самому відновити порушену рівновагу. Робота Центру інтелектуальних медичних систем «ІМЕДІС», створеного в Російській Федерації, засвідчила високу ефективність БРТ у лікуванні багатьох хвороб серцево-судинної, нейроендокринної систем, шлунково-кишкового тракту, в адаптації людини до різноманітних стресів. Зайве говорити, наскільки це важливо для населення постчорнобильської України. Тому «ІМЕДІС» готовий сприяти широкому впровадженню методу БРТ і на теренах нашої країни.

Ця стаття — своєрідна наукова презентація сучасного напрямку в медицині — біорезонансної терапії.

Медицина як засіб самолікування та взаємодопомоги зародилася ще у давні часи. І тільки кілька тисячоліть потому з'явилися клани перших професійних лікарів, котрі заклали підвалини багатьох наукових напрямів у терапії, що існують і нині. Спеціалізація, яка виникла у такий спосіб, з одного боку, чималою мірою сприяла інтенсивнішому розвитку різноманітних професійних орієнтацій лікаря, однак, з другого, здебільшого ускладнювала життя пацієнтів, змушених звертатися до широкого кола «вузьких» фахівців.

Фармакотерапія, яка бурхливо розвивалася, породжувала дедалі більше нових лікарських засобів, що діяли на всіх рівнях: від субклітинного — до цілісного організму.

Але разом із незаперечним успіхом фармакотерапевтичної галузі існувала й низка негативних моментів, а саме: не завжди виправдане використання тих чи тих ліків спричинювало побічні дії — алергії, появу нових хвороб, стійких до антибіотиків штамів мікроорганізмів.

Тут варто згадати ім'я одного з критиків медицини ХХ століття — А.С. Залманова, чий

висловлювання й міркування щодо кризи у медичній науці викликали здебільшого роздратування і неприйняття з боку тогочасної офіційної медицини.

Така ситуація призвела до того, що за уявного зовнішнього благополуччя у медицині її внутрішні суперечності поступово почали набувати деструктивних тенденцій. І на цьому тлі навіть найдосвідченіші клініцисти змушені були дедалі частіше звертатися по допомогу до спеціалістів, котрі практикують поза рамками «академічної» медичної науки.

Таким чином, упродовж кількох десятиліть сформувався професійний і соціальний прошарок представників традиційної медицини, для позначення якої почали використовувати й інші терміни, як-от: «альтернативна», «неортодоксальна» тощо [1, 2].

Проте, на нашу думку, саме термін «традиційна» найповніше віддзеркалює сутність цього напрямку у вітчизняній медицині, оскільки інші, наприклад, «альтернативна» (протилежна), — доволі умовні і вбирають лише частину змісту, залишаючи осторонь увесь комплекс понять.

Якщо виходити із сучасних уявлень про організм як про саморегульовану систему, то вся життєдіяльність людини зумовлюється пристосуванням індивіда до конкретних умов навколишнього середовища, у діапазоні певних змін чинників довкілля. Саме середовище, що являє собою величезне різноманіття зовнішніх факторів з тими чи іншими властивостями і певною кількістю їхніх сукупностей, у процесі онто- і філогенезу постійно впливає на людину. І це призводить до того, що в організмі утворюються філогенетично сформовані і генетично детерміновані програми, спрямовані на оптимальне забезпечення гомеостазу. Системний і системотвірний вплив факторів середовища сприяє формуванню структурних (морфологічних) і функціональних (фізіологічних) змін, котрі чималою мірою визначають усю

життєдіяльність людини. Отже, між чинниками середовища та організмом існують різноманітні тісні системні зв'язки, завдяки яким і відбувається пристосування індивіда до конкретних умов довкілля, що охоплює внутрішні морфо-функціональні зміни. Будь-який вплив зовнішнього чинника на організм зумовлює зіткнення з внутрішніми (організованими) ресурсами, причому невідповідність або неузгодженість поміж ними часто спричинює розвиток хвороби. У медицині давно емпірично відзначено, що хвороба зумовлюється специфічною взаємодією зовнішніх (довкілля) і внутрішніх (ендогенне середовище організму) факторів, а не їхньою природою. В основі цієї взаємодії — реактивність самого організму, який здатен сприймати, реформувати і реагувати на зовнішні впливи. Це дає змогу трактувати хворобу як безпосередній результат і розвиток у часі таких взаємодій. У найширшому тлумаченні хвороба виникає внаслідок певної сукупності факторів — речовинних (хімічні речовини), енергетичних (електричні й електромагнітні поля та випромінювання) й інформаційних, розуміння законів взаємодії і результативної дії яких уможливорює передбаченість та керування їх кінцевим результатом [3].

Методи традиційної медицини, які подолали шлях багатовікової конкуренції і витримали її, здавна орієнтувалися на стимуляцію внутрішніх ресурсів організму, спрямованих на боротьбу з хворобою, полегшення процесів самовилікування та реабілітації.

Останнім часом серед сучасних методів традиційної медицини, які ґрунтуються на цих засадах, чільне місце посідає біорезонансна терапія. У нашій країні вона набула популярності і поширюється саме завдяки дослідженням і розробкам Центру інтелектуальних медичних систем «ІМЕДІС» [4, 5].

У «Номенклатурі робіт на послуги в охороні здоров'я» біорезонансну терапію (17.01.2002) відносять до «методів електромагнітного лікувального впливу на органи і тканини».

Традиційні методи дослідження найчастіше діагностують початок чи розвиток хвороби, коли вже фіксуються морфологічні зміни на тому чи іншому структурному рівні організму людини. На вищому, інформаційно-енергетичному рівні, коли дисгармонійні електромагнітні коливання ще не стали визначальними і лише починають формувати гомеостатичний дисбаланс, можна виявити початкові зміни тоншими способами, які й акумулюють у собі резонансний тест і біорезонансна терапія.

Аналіз і систематизація існуючих теоретичних й експериментальних результатів, що свідчать про роль електричних й електромагнітних полів у процесах життєдіяльності людини, сприяли розширенню можливостей їхнього використання з терапевтичною метою. Це стало можливим у разі вибору оптимальних характеристик організму людини, які оцінюються за параметрами зовнішніх електричних й електромагнітних полів і які з високим ступенем вірогідності описують процеси життєдіяльності як за норми, так і патології.

У сучасній медицині різні способи медикаментозної терапії діють частіше на фізичному рівні, а домінуючою парадигмою фармацевтичних засобів є біохімічна. З позиції біохімічних процесів і теорії функціональних систем енергоінформаційна терапія — це розділ медицини, який використовує можливість активації транспорту, розподілення і не розподілення зарядоносіїв в організмі з метою нормалізації його біоелектричної активності і досягнення функціонально-енергетичної рівноваги.

Принцип біорезонансної терапії полягає у реєстрації електричних й електромагнітних сигналів, що надходять з організму людини, обробці та поверненні їх організмові за допомогою розміщених на шкірі просторово рознесених електродів і дистантним шляхом, із використанням магнітного індуктора [4, 6].

Вибір електромагнітних сигналів, які характеризують фізіологічний і патологічний

стан організму людини, є завданням досить таки складним. Це пов'язано як з особливостями цього методу, так і з виконанням відповідного аналізу.

У біорезонансній терапії використовуються і власні електромагнітні сигнали організму, починаючи з електричних надповільних і закінчуючи когерентними високочастотними коливаннями цитоскелетних мембран, білків та ДНК [7]. Резонанс тут слід розуміти не у класичному фізичному сенсі, а як взаємодію власних коливальних процесів в організмі людини із зовнішніми, належним чином обробленими електричними й електромагнітними сигналами та полями [8]. У процесі біорезонансної терапії пацієнт й апарат утворюють замкнений контур, у якому впродовж усього періоду лікування відбувається реєстрація електричних й електронних сигналів, що після обробки повертаються до організму хворого. Ці електричні й електромагнітні сигнали за своїм спектральним складом уже наближені до власних сигналів організму, є немовби його внутрішньою «мовою».

Завдяки універсальності підходів до лікування різних хвороб та їх максимальної адаптації до конкретного індивіда діапазон терапевтичного застосування біорезонансної медицини надзвичайно широкий. Центр інтелектуальних медичних систем «ІМЕДІС» відстежує багаторічний досвід вітчизняних і зарубіжних спеціалістів, котрі використовують БРТ у своїй професійній діяльності. За відомостями Центру найвагоміших результатів досягнуто у припиненні больових синдромів, лікуванні захворювань бронхолегеневої та серцево-судинної систем, шлунково-кишкового тракту, корекції порушень імунного статусу, хронічних дегенеративних змін, патологій у гінекологічній й урологічній сферах, при ендо- й екзотоксикозах усілякої етіології, усуненні наслідків дії геопатогенних випромінювань, електромагнітних полів техногенного походження тощо [9–12]. Добрі результати також одержані за умови використання

БРТ як профілактичної — у періоди несприятливої епідемічної ситуації.

Разом з тим біорезонансну терапію не варто розглядати ізольовано від методів традиційної медицини, оскільки вона сприяє підвищенню ефективності лікувальних заходів, призначених лікарем-клініцистом. БРТ може поєднуватися з будь-якими іншими видами лікування.

Кожному терапевтичному методі потрібні адекватні методи діагностики й контроль під час лікування. Впродовж останнього десятиліття таким методом є вегетативний резонансний тест (ВРТ). ВРТ — це діагностичний електропунктурний метод реєстрації змін показників електропровідності репродуктивної точки виміру при внесенні у контур виміру тесту-показника, що маркірує наявність або відсутність в обстежуваного певних порушень у різних органах і системах [13].

Метод ВРТ дає змогу виявити:

- ♦ органи з різними типами порушень;
- ♦ алергічну залежність і підібрати ефективний медикамент;
- ♦ гепатогенні навантаження;
- ♦ порушення кислотно-лужного балансу;
- ♦ наявність доброякісних і злоякісних пухлин;
- ♦ кістозні процеси;
- ♦ нестачу вітамінів і мінералів.

За методом ВРТ можна визначити:

- ♦ ефективність медикаментів чи толерантність до них;
- ♦ показання для застосування нозодотерапії та ключовий нозод;
- ♦ біологічний віковий індекс групи здоров'я тощо.

Використання ендогенної біорезонансної терапії під час проведення ВРТ дає можливість замість тест-показників уводити в контур виміру власні електромагнітні коливання пацієнта та створювати оптимальні за обраними критеріями біорезонансні препарати. Аналогічним чином можна тестувати і фіксувати зовнішні резонансно-частотні впливи.

Отже, фахівець отримує єдиний лікувально-діагностичний комплекс обладнання та методів для роботи з пацієнтом.

Упродовж останніх п'ятнадцяти років здійснено велику науково-дослідну і практичну роботу з використання методів ВРТ і БРТ у клінічній практиці.

Зокрема, в охороні здоров'я дитини ці методи активно застосовуються для діагностики та лікування шкільної фобії, невротичних і неврозоподібних розладів [14, 15], а також наслідків, спричинених струсом головного мозку, судомних станів і психосоматичних розладів у дітей та підлітків [16].

Доволі ефективними виявилися методи БРТ і ВРТ поєднані з іншими терапевтичними впливами, у лікуванні хронічних захворювань і знятті астено-невротичних синдромів у людей, які проживають на радіоактивно забруднених територіях, ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС. Для цих пацієнтів характерні зниження імунного статусу, захворювання серцево-судинної, бронхолегеневої систем, шлунково-кишкового тракту.

Зниження загального енергетичного рівня з елементами астенизації з вираженими вегетативно-судинними реакціями коригувалося адаптивною біорезонансною терапією. Завдяки таким коригуючим впливам у пацієнтів, котрі мешкають на забруднених радіонуклідами територіях, вдавалося збалансувати стан вегетативної нервової системи, відновити енергетичний рівень, поліпшити самопочуття.

Поряд із клінічним застосуванням методів БРТ і ВРТ Центр «ІМЕДІС» разом з іншими науковими установами здійснює експериментальні дослідження з верифікації й оцінки їхньої ефективності. Ці пріоритетні напрями роботи свідчать, що спеціалісти у галузі традиційної медицини не тільки прагнуть досягти високих результатів у діагностиці та лікуванні різних захворювань, а й розробити наукові засади і механізми подальшого вдосконалення цих методів, підвищення їхньої віддачі.

Так, на основі ВРТ створено метод діагностики факту вживання наркотичних засобів (визначають тривалість, орієнтовні строки останнього вживання, а також вид наркотику). Завдяки БРТ успішно розв'язують питання діагностики та лікування багатьох захворювань, терапія яких утруднена використанням лише загальнопоширених методів [17-22].

Нові, обнадійливі прогнози демонструє БРТ і в боротьбі з вірусами. Методи біорезонансної терапії знаходять застосування і у сфері виробництва сільськогосподарської продукції. Так, ми отримали попередні позитивні результати з інактивації вірусів *in vitro* без токсичних уражень культур тканин, на яких цей вірус вирощувався. Завершено дослідження з підвищення продуктивності перепелиць-несучок, вирощування на м'ясо курчат-бройлерів (на 10,9–12,8 %), [23].

Важливим напрямом у широкому практичному впровадженні методів БРТ і ВРТ є організація післядипломного навчання медиків лікарських фахів.

Центр «ІМЕДИС» регулярно публікує монографії, наукові праці, тематичні збірники, методичні рекомендації. Починаючи з 1995-го у Москві щороку проходить спеціалізована конференція «Теоретичні та клінічні аспекти застосування біорезонансної і мультирезонансної терапії» для лікарів і фахівців Російської Федерації, країн ближнього і далекого зарубіжжя (тези і доповіді учасників конференції виходять друком).

Від 2005 року в журналі «Традиційна медицина», орієнтованому на фахівців, котрі використовують у своїй професійній діяльності традиційні методи діагностики і терапії, публікуються результати найновіших оригінальних досліджень теоретичних і практичних питань з цього та суміжних напрямів.

Оскільки методи ВРТ і БРТ уже підтвердили свою ефективність і перспективність, їх подальший розвиток і застосування у поліклінічній практиці та стаціонарах стає надзвичайно важливим як для пацієнтів, так і лікарів.

Гадаємо, настав час, коли необхідно створювати умови для вивчення цих методів в академічній школі, на курсах підвищення кваліфікації лікарів. А це, у свою чергу, потребує підготовки компетентних науково-педагогічних кадрів.

1. *Filder S.* The Handbook of Complementary Medicine. — London: Coronet Books, 1984.
2. Альтернативная медицина: немедикаментозные методы лечения / Под ред. Н.А. Белякова. — Архангельск: Сев.-Зап. кн. изд-во, 1994.
3. *Зилов В.Г.* Информационный гомеостазис. Информационная сущность традиционной медицины; *Зилов В.Г., Судаков К.В., Эштейн О.И.* Элементы информационной биологии и медицины. — М.: МГУЛ, 2000. — С. 177–237.
4. *Готовский Ю.В.* Биорезонансная и мультирезонансная терапия // Матер. I Междунар. конф. «Теоретические и клинические аспекты биорезонансной и мультирезонансной терапии». — М.: ИМЕДИС, 1995. — С. 359–367.
5. Биорезонансная терапия: Методические рекомендации № 2000/74. — М.: МЗ РФ, 2000.
6. *Готовский Ю.В., Косарева Л.Б., Фролова Л.А.* Краткое руководство по индукционной терапии. — М.: ИМЕДИС, 1999.
7. *Карнов В.Н.* Электромагнитные биорезонансы / *Воронцов И.В., Жиляев Е.Г., Карнов В.И., Ушаков И.Б.* Малые радиационные воздействия и здоровье человека (очерки системного анализа). — М.— Воронеж: Воронеж. гос. ун-т, 2002. — С. 110–135.
8. *Готовский М.Ю.* Электрические шумы в биологических системах и действие внешних низкоинтенсивных электромагнитных полей при биорезонансной терапии // Журн. теор. и практ. медицины. — 2004. — 2, № 3. — С. 269–271.
9. *Густомесона В.И.* Применение биорезонансной терапии в комплексном лечении больных хроническим панкреатитом // Тез. и докл. XII Междунар. конф. «Теоретические и клинические аспекты применения биорезонансной и мультирезонансной терапии». — М.: ИМЕДИС, 2006. — Ч.1.— С. 139–142.
10. *Замалева Р.С. Нюхнина М.А.* Оценка роли регуляторных и антифосфолипидных антител в развитии плацентарной недостаточности, эффективности БРТ у беременных с отягощенным акушерским анамнезом / Тез. и докл. XI Междунар. конф. «Теоретические и клинические аспекты применения биорезонансной и мультирезонансной терапии». — М.: ИМЕДИС, 2005. — Ч.1. — С. 58–61.
11. *Аванесова И.Г., Аванесова Т.С., Готовский Ю.В., Косарева Л.Б.* Роль различных видов нагрузок в возникновении болезни в аспекте психо-нейросома-

- тического единства в организме / Тез. и докл. X Междунар. конф. «Теоретические и клинические аспекты применения биорезонансной и мультирезонансной терапии». — М.: ИМЕДИС, 2005. — Ч. I — С. 38–51.
12. *Козин В.Н., Леонтьев В.К.* Использование стоматологических сплавов с минимальным риском возникновения проявлений непереносимости (Научные и практические аспекты) // Тез. и докл. XII Междунар. конф. «Теоретические и клинические аспекты применения биорезонансной и мультирезонансной терапии». — М.: ИМЕДИС, 2006. — Ч. I — С. 372, 389.
  13. *Василенко А.М., Готовский Ю.В., Мейзеров Е.Е., Королева Н.А., Каторгин В.С.* Электропунктурный вегетативный резонансный тест: Методические рекомендации — М.: НИЦ ТМиГ МЗ РФ, 2000. — С. 28.
  14. *Аванесова И.Г., Аванесова Т.С., Косарева Л.Б., Готовский М.Ю., Бочаров Д.Г., Осипова В.В.* Новый клинический подход к проблеме школьной фобии с учетом диагностических и терапевтических возможностей ВРТ «ИМЕДИС-П: СТ» и биорезонансной терапии // Традиционная медицина. — 2005. — № 2(5). — С. 4–7.
  15. *Аванесова И.Г., Аванесова Т.С., Косарева Л.Б., Готовский М.Ю., Бочаров Д.Г.* Применение вегетативного резонансного теста «ИМЕДИС-ТЕСТ» при диагностике невротических и неврозоподобных расстройств у детей и подростков // Там само. — 2006. — № 1(6). — С. 48, 52.
  16. *Аванесова И.Г., Аванесова Т.С., Косарева Л.Б., Готовский М.Ю., Бочаров Д.Г.* Клинические аспекты применения вегетативного резонансного теста «ИМЕДИС-ТЕСТ» в педиатрии — М.: ИМЕДИС, 2005. — С. 212.
  17. Тезисы и доклады VIII Международной конференции «Теоретические и клинические аспекты применения биорезонансной и мультирезонансной терапии». — М.: ИМЕДИС, 2002. — Ч. I. — С. 251–257; Ч. II. — С. 54–58.
  18. Тезисы и доклады IX Международной конференции «Теоретические и клинические аспекты применения биорезонансной и мультирезонансной терапии». — М.: ИМЕДИС, 2003. — Ч. I. — С. 224–227.
  19. Тезисы и доклады X Международной конференции «Теоретические и клинические аспекты при-
- менения биорезонансной и мультирезонансной терапии». — М.: ИМЕДИС, 2004. — Ч. II. — С. 32–36, 126–128.
20. *Нишак В.П., Роговий Ю.В., Сидорчук И.Й., Архипова Л.Г., Муравьева И.Л., Бочаров А.В., Халатурник Л.Б.* Анализ защитного влияния препарата GA-40 на течение сулемовой нефропатии с помощью вегетативного резонансного теста «ИМЕДИС-ТЕСТ» // Нефрология. — 2005. — 9. — № 3. — С. 88–91.
  21. *Фунтиков В.А., Исламов Б.И., Бобровский Р.В., Готовский Ю.В., Чайлахян Л.М.* Синтез белков в лимфоцитах крови больных ревматоидным артритом // Докл. РАН. — 1999. — 364. — № 1. — С. 126–129.
  22. *Бокеря Л.А., Сатия Н.Т., Бокерия О.Л., Ермолаев В.К., Микадзе Л.Г., Готовский М.Ю., Дзижукри Л.В.* Влияние биорезонансной терапии на процесс полиферации // Сб. докл. «Рефлексотерапия и мануальная терапия» (готовується до друку).
  23. *Авакова А.Г.* Биорезонансная технология в птицеводстве. — М.: РАСХН, 2005.
- М. Готовський, Ю. Перов*
- БИОРЕЗОНАНСНА ТЕРАПІЯ:
ЇЇ МІСЦЕ У СУЧАСНІЙ ТРАДИЦІЙНІЙ МЕДИЦИНІ**
- Резюме**
- Розглядаються засади і діапазон терапевтичного застосування біорезонансної медицини у лікуванні хронічних хвороб та корекції різних патологічних станів. Аналізується метод вегетативного резонансного тесту як діагностичний засіб БРТ. Підкреслюється ефективність біорезонансної терапії у реабілітації населення, що мешкає на забруднених радіонуклідами територіях.
- М. Gotovsky, Yu. Perov*
- BIORESONANCE THERAPY:
IT'S ROLE IN THE MODERN TRADITIONAL MEDICINE**
- S u m m a r y**
- The fundamentals and the range of therapeutic application of bioresonance medicine in chronic disease treatment and correction of different pathological conditions are described. The method of vegetative resonance test as a diagnostic instrument of bioresonance therapy is analyzed. The efficiency of bioresonance therapy in rehabilitation of population living in radioactive nuclide polluted areas is highlighted.